

عنوان مقاله:

نهادینگی پزشکی نوین در مشهد (۱۳۴۴-۱۳۱۳ق)

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 11، شماره 41 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عباس رخشانی - دانشجوی دکترا، گروه تاریخ و تمدن ملل اسلامی، دانشکده الهیات، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

اردشیر اسدیگی - استادیار، گروه تاریخ و تمدن ملل اسلامی، دانشکده الهیات، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد،

سید حسین رئیس السادات - استاد بازنشسته، گروه تاریخ، دانشکده ادبیات، دانشگاه بیرجند، ایران

خلاصه مقاله:

پزشکی نوین از اواخر حکمرانی ناصرالدین شاه قاجار وارد مشهد شد و به تدریج مراحل رشد آن تا پایان سلطنت احمدشاه ادامه یافت. هرچند پزشکی نوین در مشهد با مخالفت پیروان طب سنتی روبرو شد، اما به مرور زمان، طب نوین جایگاه برتری یافت و طب قدیم خود را با آن هماهنگ ساخت. از آنجاکه برای یافتن تاریخچه طب نوین در مشهد، نیاز به شناسایی بیماری ها و درمان آن ها می باشد، پژوهش حاضر درصدد است که با شیوه توصیفی-تحلیلی به شناسایی وضعیت پزشکی نوین، بیماری های رایج و درمان آن ها از هنگامی که طب جدید در مشهد موردتوجه قرار گرفت، یعنی از اواخر دوره قاجار- یک دوره زمانی ۳۰ ساله (۱۳۴۴-۱۳۱۳ق)- را موردبررسی قرار دهد. پژوهش حاضر با ارائه تصویری به نقش آموزش های نوین در تغییر شیوه های درمانی، شناسایی بیماری ها، چگونگی ورود و نهادینه شدن پزشکی نوین در مشهد و آگاهی های مردم نسبت به بهداشت فردی و عمومی می پردازد که به تاسیس مطب های خصوصی، درمانگاه ها، بیمارستان ها، مراکز آموزش پزشکی و امر سالم سازی و معاینات و معالجات فردی و گروهی منجر شد. متعاقبا خدمات پزشکی، نتایج قابل توجهی برای جامعه مشهد به همراه داشت.

کلمات کلیدی:

دوره قاجار، مشهد، بیمارستان ها، بیماری شناسی، آموزش پزشکی، درمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030444>

